

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ อัครโรจน์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐/๒๕๕๓

วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง ศาลจังหวัดนครปฐมส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต) ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๕๒/๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณี พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ด้วยศาลจังหวัดนครปฐมส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต) ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๕๒/๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนด บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่

๑. สรุปข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปความได้ ดังนี้

นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขานครชัยศรี จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยตกลงเสียดอกเบี้ยในจำนวนที่กู้ในอัตราสูงสุดตามประกาศธนาคารนครหลวงไทยฯ และตกลงชำระหนี้คืนภายใน ๒๔ เดือนนับแต่วันทำสัญญา และในการกู้ยืมดังกล่าว นายวีระชัย ฯ ได้จำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างรวม ๕ แปลงเป็นประกันหนี้เงินกู้ดังกล่าว ธนาคารนครหลวงไทยฯ อ้างว่า ต่อมา นายวีระชัย ฯ ไม่ยอมชำระหนี้ตามสัญญา และธนาคารนครหลวงไทยฯ ได้ทวงถามนายวีระชัย ฯ หลายครั้งแต่ไม่ได้รับชำระหนี้ ธนาคารนครหลวงไทยฯ จึงต้องฟ้องนายวีระชัย ฯ ต่อศาลจังหวัดนครปฐมเป็นจำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๕๒/๒๕๕๓ ในฐานะผิดสัญญากู้ยืม จำนอง จำนวนทุนทรัพย์ ๒,๘๖๖,๖๕๘.๘๕ บาท

นายวีระชัย ฯ ยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์และยกข้อต่อสู้ในเรื่องความไม่สมบูรณ์ของเอกสารในการฟ้องคดีของโจทก์อันทำให้โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง อัตราดอกเบี้ยที่โจทก์ฟ้องเป็นโมฆะและไม่ได้เป็นหนี้เงินกู้ตามที่โจทก์ฟ้อง

ต่อมาธนาคารนครหลวงไทยฯ ได้โอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดที่มีต่อ นายวีระชัย ฯ ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี จำกัด โดยดำเนินการตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

และบริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี ฯ ได้แต่งตั้งธนาคารนครหลวงไทยฯ ผู้รับชำระหนี้เดิมให้เป็นตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้ จึงทำให้การโอนหนี้หนี้ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ฯ มาตรา ๕ วรรคแรก และได้มอบอำนาจให้ธนาคารนครหลวงไทยฯ ดำเนินการต่างๆ รวมทั้งดำเนินคดี ฟ้องร้อง แทนบริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี ฯ แต่ต่อมาบริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี ฯ ได้ขอเข้าสวมสิทธิเป็นโจทก์ในคดีนี้แทนธนาคารนครหลวงไทยฯ

นายวีระชัย ฯ จำเลยได้ยื่นคำร้องคัดค้านการขอเข้าสวมสิทธิเป็นโจทก์ของบริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี ฯ โดยอ้างเหตุต่างๆ ดังนี้

(๑) พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕ วรรคแรกและวรรคสอง กล่าวคือ ขัดต่อมาตรา ๒๖ ซึ่งเป็นเรื่องการใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กรต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ขัดต่อมาตรา ๒๕ วรรคแรก ซึ่งเป็นเรื่องการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้นและจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมีได้ มาตรา ๒๕ วรรคสอง ซึ่งเป็นเรื่องว่ากฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง และต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย เพราะบทบัญญัติของพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตั้งแต่มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๑๕ มีเนื้อหาเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิในทรัพย์สิน แต่ไม่มีการอ้างมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญและไม่มีบทบัญญัติมาตราใดในพระราชกำหนดดังกล่าวที่ระบุว่าพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นพระราชกำหนดเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล

(๒) พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทนิยามคำว่า “การบริหารสินทรัพย์” “สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” “บริษัทบริหารสินทรัพย์” มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง ซึ่งเป็นเรื่องว่ากฎหมายต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง และต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย เพราะบทนิยามในมาตรา ๓ ดังกล่าว ไม่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป แต่ใช้บังคับเฉพาะกรณีสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศให้เป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่จำหน่ายจ่ายโอนให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ได้ เท่านั้น โดยธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ได้ให้ออกาสลูกค้ำที่มีสินเชื่อกับ

สถาบันการเงินดังกล่าวได้โต้แย้งว่าสินเชื่อบริษัทของตนมิใช่สินเชื่อด้อยคุณภาพ ส่วนบทบัญญัติมาตรา ๔ นั้น การกำหนดบริษัทที่จะเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามพระราชกำหนดดังกล่าวมิได้เปิดกว้างให้กับบริษัท จำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดโดยทั่วไป แต่จำกัดสิทธิเฉพาะบริษัทที่ได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการธนาคาร แห่งประเทศไทยเท่านั้น อันเป็นกฎหมายที่ไม่ได้ใช้บังคับเป็นการทั่วไป แต่มีเจตนามุ่งหมายใช้เฉพาะกรณี และสำหรับบทบัญญัติมาตรา ๕ วรรคท้าย ที่ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์สามารถประกอบธุรกิจเงินทุนได้ โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายนั้นเป็นบทบัญญัติที่มีเจตนาใช้เฉพาะกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์ ที่ได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเท่านั้น ไม่ได้ใช้เป็นการทั่วไป

นอกจากนายวีระชัย ๑ จำเลย ได้อ้างเหตุว่าพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตราขึ้นโดยขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ วรรคแรก และมาตรา ๒๕ วรรคสอง และพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทนิยามคำว่า “การบริหารสินทรัพย์” “สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” “บริษัทบริหารสินทรัพย์” มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสองแล้ว ก็ได้ขอให้ศาลจังหวัดนครปฐมส่งความเห็น ดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยด้วย

ศาลจังหวัดนครปฐมพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามคำโต้แย้งของนายวีระชัย ๑ จำเลย เป็นไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง จึงให้รอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งสำนวน คดีดังกล่าวมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๒. การดำเนินการของศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้ดำเนินการและตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐ และให้แจ้งสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้ง ศาลจังหวัดนครปฐมทราบ และต่อมาได้รับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๓. ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยและคำวินิจฉัย

พิเคราะห์แล้ว ในเรื่องและผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตราขึ้นโดยขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง หรือไม่ และ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสองหรือไม่ นั้น สำหรับการที่ผู้ร้องโต้แย้งว่าพระราช กำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการ ตรากฎหมายนั้น เป็นการโต้แย้งว่าการตราพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นไปโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้ว

ในคำวินิจฉัยที่ ๓๕ - ๓๖/๒๕๕๔ และคำวินิจฉัยที่ ๒๖ - ๓๔/๒๕๕๕ ว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ มิได้ให้สิทธิผู้ร้องที่จะโต้แย้งในลักษณะของการตรากฎหมายว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวนี้

ดังนั้น จึงเหลือประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเพียงว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับคำนิยาม คำว่า “การบริหารสินทรัพย์” “สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” และ “บริษัทบริหารสินทรัพย์” มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสองหรือไม่ ซึ่งมีหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง บัญญัติว่า

“การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้นและจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย”

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓ บัญญัติว่า

“ในพระราชกำหนดนี้

“การบริหารสินทรัพย์” หมายความว่า

(๑) การรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงิน รวมตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้นเพื่อนำมาบริหารหรือจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป

(๒) กิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวกับกิจการตาม (๑) ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

“สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” หมายความว่า สินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดให้เป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่จำหน่ายจ่ายโอนให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ได้

....

“บริษัทบริหารสินทรัพย์” หมายความว่า บริษัทจำกัดที่ได้จดทะเบียนตามพระราชกำหนดนี้”

มาตรา ๔ บัญญัติว่า

“การจดทะเบียนบริษัทจำกัดเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และได้ชำระค่าจดทะเบียนตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้แล้ว หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอจดทะเบียนและการพิจารณารับจดทะเบียนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการดำเนินกิจการบริหารสินทรัพย์ บริษัทจำกัดที่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ บัญญัติว่า

“ในการดำเนินกิจการบริหารสินทรัพย์ ถ้าบริษัทบริหารสินทรัพย์จัดหาเงินทุน โดยการออกหลักทรัพย์ หรือให้กู้ยืมเงิน ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ในกรณีที่การดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่งมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจเงินทุนหรือธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ บัญญัติเป็นหลักการว่าการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลนั้นจะกระทำมิได้ แต่ก็มีข้อยกเว้นให้กระทำได้ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะเท่าที่จำเป็น ไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพ และใช้บังคับเป็นการทั่วไป กล่าวคือ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องกระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และให้กระทำได้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น จะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพมิได้ นอกจากนั้นกฎหมายที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ในขณะที่พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ ก็เพื่อแก้ปัญหาสภาพคล่องของสถาบันการเงินไทยและวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยให้แยกสินทรัพย์ด้วยคุณภาพออกจากสถาบันการเงินที่มีปัญหาจากการที่มีสินทรัพย์ด้วยคุณภาพจำนวนมากซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มทุนของสถาบันการเงินและกระทบต่อความสามารถในการให้สินเชื่อในภาคเศรษฐกิจ และขายหรือโอนสินทรัพย์ที่ด้วยคุณภาพให้แก่นิติบุคคลอื่นเพื่อบริหารสินทรัพย์นั้นต่อไป อันเป็นการดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อภาคเศรษฐกิจของประเทศไทย และเพื่อเป็นการจูงใจให้มีการจัดตั้งนิติบุคคลดังกล่าวจึงกำหนดให้นิติบุคคลดังกล่าวได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านค่าธรรมเนียม และภาษีที่เกิดขึ้นจากการขายหรือโอนสินทรัพย์ ตลอดจนมาตรการอื่นๆ แต่บริษัทบริหารสินทรัพย์ต้องดำเนินการตามกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

การที่มาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ ฯ ที่ให้นิยามคำว่า “การบริหารสินทรัพย์” “สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” และ “บริษัทบริหารสินทรัพย์” นั้นเป็นเรื่องการให้คำนิยามซึ่งไม่มีลักษณะที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ แต่หากเห็นว่าการให้คำนิยามเหล่านั้นมีผลกระทบต่อลูกหนี้ บางส่วนของสถาบันการเงินที่มีหนี้สินเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ เพราะหนี้สินและทรัพย์สินดังกล่าว จะต้องถูกจำหน่ายจ่ายโอนออกไป บทบัญญัติดังกล่าวก็เป็นบทบัญญัติที่จำเป็นเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อให้เกิดสภาพคล่องและให้สถาบันการเงินที่มีปัญหาสามารถดำเนินการต่อไปได้ อันเป็นการรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและมหาชน และกึ่งบังคับเป็นการทั่วไปสำหรับลูกหนี้ที่มีปัญหา ดังกล่าว มิได้ใช้กับลูกหนี้รายหนึ่งรายใดโดยเฉพาะ ดังนั้น พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับคำนิยามหรือความหมายของคำว่า “การบริหารสินทรัพย์” “สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” และ “บริษัทบริหารสินทรัพย์” ดังกล่าว จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง

สำหรับกรณีของมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ ฯ ที่กำหนดให้บริษัท จำกัดที่จะดำเนินกิจการบริษัทบริหารสินทรัพย์นั้นต้องเป็นบริษัทที่จดทะเบียนตามพระราชกำหนด โดยต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยและไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็มีได้เป็นไปตามอำเภอใจของบุคคลใดแต่เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ จดทะเบียนและการพิจารณาจดทะเบียนไว้ในกฎกระทรวง และเป็นหลักการที่ใช้เป็นการทั่วไป มิได้มุ่งหมายที่จะใช้กับบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะเจาะจง ดังนั้น พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง

ส่วนบทบัญญัติของพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่นั้น ได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นนี้ซ้ำอีก

ด้วยเหตุผลต่างๆ ดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (บทนิยามคำว่า “การบริหารสินทรัพย์” “สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” และ “บริษัทบริหารสินทรัพย์”) มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง

ศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ อัสวโรจัน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ